

ченици-ти му въ милостивъ-тъ си работъ. Ако бѣхъ имали друго ястіе, не щѣхъ да ядѣтъ сурово жито.

П. Що казахъ Фарисей-ти като видѣхъ това ?

О. А Фарисей-ти като видѣхъ това, рекохъ му: Ето твои-ти ученици правятъ онова, което не е простено да ся прави въ сѣботѣ. Ст. 2.

П. Защо Фарисей-ти броехъ грѣшно онова щото направихъ Апостоли-ти ?

О. Тѣ не мысляхъ че ученици-ти крадехъ това, защото знаяхъ че Законъ-тъ даване както минува чловѣкъ прѣзъ нѣкоѣ сѣидбѣ да си откъсне класове и да яде (Второз. 23; 25); но тѣ мысляхъ че ученици-ти прѣстѣпяхъ заповѣдь-тъ Божіѣ за сѣботѣ-тъ, която забраняваше всякаквѣ свѣтскѣ работѣ. Исх. 20; 8-11: 31; 14-17: 16; 25, 30; Иса. 58; 13, 14; Неем. 10; 31. 13; 15-22: Іер. 17; 21-27.

П. Какъ Фарисей-ти тълкувахъ криво тѣѣ заповѣдь ?

О. Тѣ тълкувахъ тѣѣ заповѣдь толкова строго щото не давахъ да ся правятъ въ сѣботенъ день работы за нуждѣ и за милость.

П. Що отговори Исусъ на Фарисей-ты ?

О. Той можаше да имъ отговори: Ученици-ти ми иматъ право да ядѣтъ въ сѣботенъ день както и вий ядете: но вмѣсто това той употребѣи тоя мучай да опровергае тѣхно-то криво тълкуваніе на Законъ-тъ.

П. Кой бѣше първий-тъ му отговоръ ?

О. А той имъ рече: Не сте ли чели що стори Давидъ, когато огладнѣ той и които бѣхъ съ него? Какъ влѣзе въ домъ-тъ Божій, и яде отъ хлѣбове-ты на прѣдложеніе-то, които не бѣ простено нему да яде, нито на оныя които бѣхъ съ